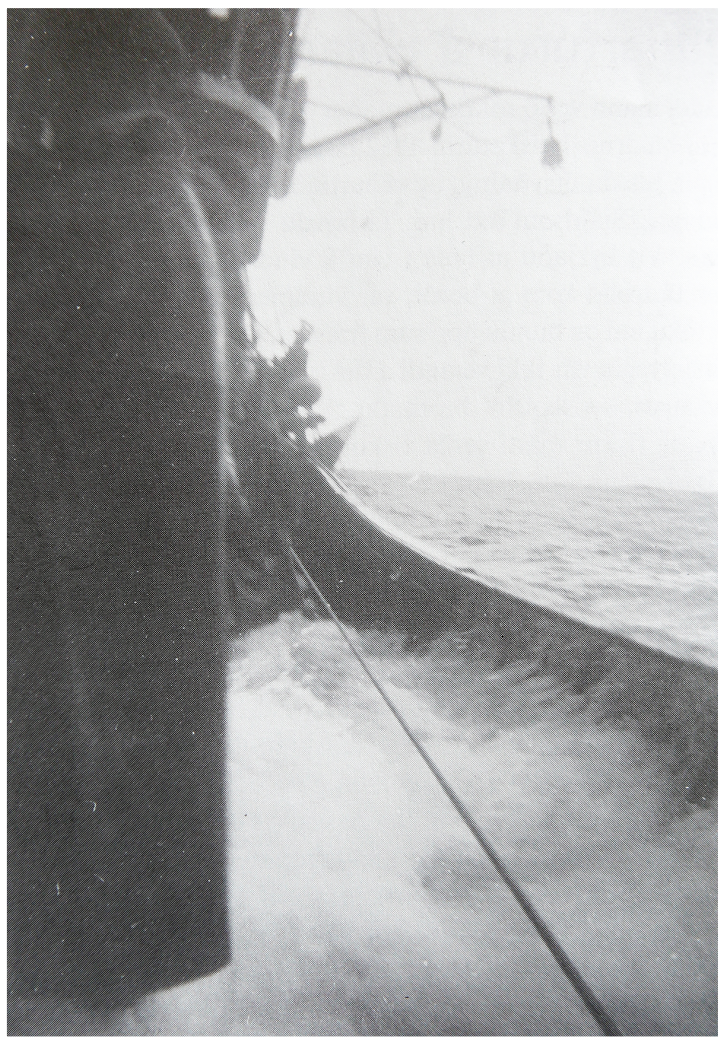

Komandi partur

Hóast Gadaffi hevði ringt orð á sær, so upplivdi John kortini nakað av rættvísi í Libya.

So váttligt kundi vera á dekkjunum á einum trolara

Fann eisini konuna í Íslandi

Eg var í Íslandi til í 1959. Tá bleiv eg eisini forlovaður í mai mánað við eini hvalbiargentu. Judisu, sum arbeiddi á Frelsunarherinum í Reykjavík, sum eisini virkaði sum eitt sjómansheim. Tað vóru eisini nógv var føroyskar gentur, sum arbeiddu í Íslandi.

Á Frelsunarherinum bar eisini til at gista, tí komu nógvir føroyingar her. Abbi mín, Poul á Vestri, bleiv eisini forlovaður í Íslandi, tað var á Eysturlandinum, har hann róði út. Tað vóru eisini føroyskir fiskimenn, sum funnu saman við íslenskum gentum og búsettust í Íslandi.

Um hesa tíðina byrjaði henda sigling hjá føroyskum fiskimonnum í Íslandi at minka. Tá var ferð komin á endurnýggjanina av okkara fiskiflota, so nú fingur føroyingar rættilig skip at sigla við. Serliga vóru tað línuskip sum vit fingur nógv av.

Heim á skúla

Seinni, tað var í august, fóru vit heim. Tá søkti eg inn á navigatiónsskúlan í Havn at fara á stýrimansskúla. Judisa fór heim til foreldrinu í Hvalba.

Í Havn búði eg hjá systir míni við Landavegin. Stjórin á skúlanum var Dánjal J. Joensen. Millum lærararnar vóru Hans Sundstein, Dánjal á Dul, Karl Vang og Johan

Sanuelsen. Hans Sundstein hevði m.a. matematikk og natúrlæru. Hann byrjaði hvønn tíma við orðunum: "Ein orsök er til alt." Og so var at finna orsökina. Har vóru fleiri góðir lærarar.

Tá bar ikki til at blíva skipsfórari í Havn. Hetta kom ikki fyrr enn seinni. Eg fór so at sigla, til eg slapp at ganga til skipsførara í Havn.

Tá sigldi eg við DFDS. Siglingin lá soleiðis fyrri, at eg bleiv ov seinur til skúlabyrjan. Eg hevði tá valið millum at bíða til skúlin byrjaði av nýggjum ella fara í klassan, sum longu var byrjaður tveir-tríggjar mánaðir framm-anundan. Tað gjørdi eg, og tað gekk kortini væl. Eg hevði tá siglt mær so mikið av feriu, at eg kundi taka prógv við í feriu. Tá var Poul Johannes Johansen blivin stjóri á skúlanum. Hann kannaði møguleikarnar hjá mær at byrja mitt í skúlagongdini. Hann helt, at sum eg hevði klárað meg til stýrimann, so skuldi møguleikin verið góður at byrja eftir skúlabyrjan, um eg gjørdi mær ómak. Eg byrjaði so tann 23. november. Klassin var annars byrjaður fyrstu viku í august. Eg mátti so fyrst lesa tað, sum teir høvdu havt, og so fylgja við hinum næmingunum eisini.

Tað var nógv mikið at gera. Tá var eg eisini giftur, og vit búðu í Havn. Men prógv við fekk eg.

Mundi fryst til deyða

Aftan á, at eg hevði fingið skipsfórarapróg, fór eg at sigla við frystiskipi við frystum kjøti millum Suðuramerika og Europa.

Eina ferð skuldi fór eg saman við einum næmingi eini ørindi niður í lastina at stilla ein ventil. Hetta kundi endað heilt galið hjá mær.

Tá hendi tað, at eg varð einsamallur í lastini. Næmingurin var farin upp úr lastini, og lúkan varð afturlatin av misgávum. Hetta var ein ræðulig støða at koma í í øllum kuldunum, sum var niður í móti 20 kuldastigum í eini slíkari last. Eg royndi allar møguleikar at gera vart við meg, men hetta var alt til fánýtis. Tað gingur hálvur triði tími, áðrenn teir uppi á dekkinum og brúnni fóru at sakna meg og fóru at leita. Tá slapp eg upp úr lastini. Eg var ógvuliga illa fyrri. Tað var eisini ógvusligt at koma upp úr hesum nógvum kuldunum upp á dekkið, har hitin kanska var ein 30 stig.

Slíkt skuldi sjálvandi ikki kunna koma fyrri, og henda hending kom tíverri at kosta 1. meistara starvið. Hann fekk ábyrgdina fyrri, at hetta kundi henda.

Tað varð ein frágreiðing skrivað um tað, sum var farið fram. Hon fór til danska skipasýnið. Hetta førði so við sær, at krøv vórðu sett til øll skip, at gløðpera skuldi setast við hvørja kontakt, og har skuldi vera ein alarmur, har trýstast kundi á í eini slíkari støðu. Hesin alarmur skuldi hoyrast á brúnni, í maskinrúminum og í messuni. Hetta er so eisini galdandi í frystigoymslum á landi, eisini í Føroyum.

Hitti Gadaffi

Henda søgan byrjaði í Houston í Texas í USA. Hetta hevur verið fyrst í 1980-unum. Eg var skipari. Tá fekk eg at vita, at eg skuldi læra meg at koyra ein sera framkomnan bil, sum stóð har á keiuni. Har var so ein maður, sum skuldi leggja mær lag á

John hitti Judisu í Reykjavík

John sum yvirmaður

hetta. Meðan vit lógu og lastaðu royndi eg at læra meg at koyra henda serliga bil. Hann var væl isoleraður og hevði tjúkkar síður. Eisini var hann var púra skottryggur. So vítt eg minnst, fekk eg einki at vita, hvat endamálið var við hesum. Eg skuldi bara læra meg at koyra bilin.

Tá ið vit vóru lidnir at lasta, skuldi eg so koyra bilin umborð og stongja hann. Har vóru myndugleikapersónar umborð frá landi av. Teir vildu síggja til, at bilurin varð væl stongdur og settur á eitt trygt stað umborð. Lykilin til bilin varð koyrdur í ein brævbjálva og seglaður við stempli. Hesin bræv-

bjálvin skuldi so leggjast í trygdarskápið hjá skipinum, sum skiparin hevði ábyrgdina av.

Vit fóru so haðani og sigldu víðari yvir um Atlantshav, har vit skuldu koma til Tripoli í Libyen. Tá hevði eg fingið at vita, at hesin bilur var til Muammar Gadaffi, ríkisleiðara, og at eg skuldi koyra hann í land og heim til hansara.

Men seglið á brævbjálvanum mátti ikki brótast, fyrr enn myndugleikapersónar høvdu sæð, at seglið var óskalað. Hetta var tryggin fyrri, at eingin hevði verið inni í bilinum. So her mátti agenturin og myndugleikapersónar skriva undir upp á, at tað var í lagi við brævbjálvanum.

So var brævbjálvin opnaður, og eg fór inn í bilin, saman við umboðum fyrri móttakaran. Agenturin var ein av teimum. Teir siga mær so, hvønn veg eg skal koyra. Eg koyri so tann vegin, teir vísa mær. So eina ferð fái eg boð um at steðga og fara út úr bilinum. Tá komu tríggir menn gangandi móti okkum. Tann í miðjuni var sjálvur Gadaffi. Hann tekur í hondina á mær og ynskir mær vælkominn til Libya. So varð eg koyrdur umborð aftur.

Eg mátti eg lata passið frá mær, tá ið eg fór í land. Hetta man hava verið av trygdarorsøkum, men tá eg kom aftur fekk eg so passið aftur.

Gadaffi varð seinni dripin

Gadaffi var einaræðisharri í Libya frá 1969-2011. Hann hevði alla grund til at ognar sær ein skottryggan bil.

Hann var eirindaleysur og stýrði landinum við eini harðari hond, og hevði tí eisini sínar figgindar. Hann metti seg samstundis at vera ein leiðara av muslimska heiminum. Hetta heldur ikki væl umtókt av øllum. Hann kom til ilnar við vesturheimin, tá ið hann stóð aftanfyrri terrorálop í fleiri londum í Vesturheiminum.

Hann fekk at enda eisini fólkið heima í móti sær og tað endaði við uppreistri. Her fóru fleiri lond vestanfyrri í part við uppreistarfólkini og bumbaði stóðirnar hjá Gadaffi sundur og saman. Hetta endaði við, at hann varð myrður í 2011. Tá hjálpti eingin bilur frá John.

Trupulleikin er bara tann, at fólkið hevur neyvan fingið tað betri. Nú eru fleiri sum berjast um valdið í Libya, og skilið er vist verri enn nakrantíð. Hetta hevur eisini gjørt sítt til tann streym av flóttafólki, sum er komin til Europa seinnu árinu.

Men hóast alt hetta, so var kortini eitt sindur av skili á í Libya. Hesum verður m.a greitt frá í komandi parti.

John hitti eisini Muammar Gadaffi, forseta í Lybien